

Mahagóni Eszter

ITT VAN MOST

ez a rövidpróza-pályázat: írnom kéne
 ha még tudnék
 ha még képes lennék magamhoz édesgetni a szavakat
 én aki évekkkel ezelőtt belefulladtam a szótlan hétköznapiokba
 a bevásárlólistákba
 a „hogya vagy köszönöm” kedvességébe
 nem is beszélve az időjárásról meg a gazdasági helyzetről ugyebár
 írnom kéne de hogyan
 régen volt hegycsúcsaimról
 mintha
 maguktól gördültek alá a szavaim
 miért is felejt el az ember gyököt vonni
 papírhajót hajtogatni
 csillagokat nézni
 írni
 persze a tetszetős csomagolást is
 szem előtt tartva
 hogy olyan izgalommal bontogassa az olvasó
 akárha kagylót a gyöngyhalász
 ha volna igazgyöngyöm
 van viszont egy gitárom
 csak most éppen elszakadt egy húrja
 és nincs póthúrom
 nincsen pótéletem
 néha szeretek másokat is
 zavarba hozni efféle kérdésekkel:
 miért nem élsz úgy
 mintha ez a napod volna az egyetlen
 az utolsó –
 persze lehet hogy
 mégis a helyemen vagyok
 pár négyzetméteren a világnak

négy kéz láncol a vasnál is erősebben
 ide hogy
 sátorlap az erős szélben
 el ne repülhessek
 szerencsére most szélcsend van
 írhatnék már az életemről is akár
 így az első félidő vége felé
 de kinek ízlenének az én emlékefőtteim
 ki érezhetné nagyanyám kezének mosószippanillatát
 amint jólfésült hajamat és gyermekkoromat fonja a hokedlin
 vagy írhatnék nagy költői kérdésekről
 ám az én életem
 fogjuk rövidre
 amúgy sem kérdőjel
 nem is felkiáltójel
 én hirtelen felindulásból sem szoktam felkiáltani
 ráadásul a gitárom húrja is elszakadt
 az én életem egy pont
 – szótlan hétköznapiokba fűlt
 bevásárlólistákba fűlt
 „hogya vagy köszönöm”-ökbe fűlt
 nono azért ne legyünk
 ennyire pesszimisták
 hagyjunk egy aprócska esélyt
 a folytatásra
 mint a brazil sorozatok utolsó epizódja
 legyen inkább vessző
 az is jó valamire
 lám csak hogy hiányzik
 ebből a botladozó irományból is
 ugye ugye hogy hiányzom
 minden jó valamire
 gyermekeim gyöngysort fűztek az elszakadt gitárhúromra

(Várad, 2006/2.)